

Til Kirkeministeren

(med kopi til Folketingets Kirkeudvalg).

Misinformation af folketinget?

Jeg er blevet opmærksom på, at kirkeministeren i svar på spørgsmål 10 og 11 stillet af folketingets kirkeudvalg, er kommet med nogle oplysninger, der benytter vendingen, at ”præsten har pligt til at benytte egen bil i forbindelse med tjenestens varetagelse”, eller ”præsten er forpligtet til [at benytte egen bil i forbindelse med rådighedstjeneste].

Disse udtryk, forekommer det mig, rummer en åbenlys diskrepans i forhold til det, ministeriet for ganske nyligt skriftligt (dok.nr. 277871, 2/3 2006) har oplyst til mig, nemlig at ”ordningen [med km-godtgørelse til præster efter statens takster] ikke .. stiller .. krav om, at De stiller eget befordringsmiddel til rådighed”, og jeg mener, at ministerens svar vil kunne opfattes som en misinformation og må kræve en tydeliggørelse fra ministerens side.

Da det er en alvorlig sag, om ministeren fejlinformerer, giver sagen mig anledning til at bede ministeren helt konkret besvare følgende:

1. Er det en ansættelsesbetingelse for en præst, at han har kørekort til bil og kan stille egen bil til rådighed for tjenstlig kørsel?

2. En den en betingelse for at en præst kan indgå under rådighedsordningen i henhold til den gældende aftale af 27/8 1971, at vedkommende præst har kørekort til bil og i ubegrænset omfang kan stille egen bil til rådighed for pålagt rådighedstjeneste uden for pastoratet?

3. Er det en betingelse for at kunne indgå aftale om befordringsgodtgørelse i henhold til kirkeministeriets cirkulære nr. 12002 af 1/5 1985, at vedkommende præst har kørekort til bil og kan stille egen bil til rådighed for tjenstlig kørsel i ubegrænset omfang?

4. I ovennævnte cirkulære nr. 12002 anføres under beskrivelsen af km.-godtgørelsesordningen, at denne sker i henhold til finansministeriets aftale af 23. marts 1983, der er aftrykt som bilag til kirkeministeriets cirkulære.

I denne aftale tales der om benyttelse af ”eget befordringsmiddel på tjenesterejser”. Disse befordringsmidler konkretiseres i det følgende, idet det anføres, at der kan benyttes (enten) bil, motorcykler/kabinescootere eller knallert og cykel, og der anføres de forskellige gældende (siden hen justerede) km.-satser for hvert af de anførte befordringsmidler.

I kirkeministeriets samtidige vejledning til cirkulæret anføres det, at der er mulighed for at benytte bil, motorcykel, knallert eller cykel, og at der for evt. anden befordring foretages opgørelse på særskilt bilag. Altså aftalen rummer mulighed for valg af 4 på forhånd fastlagte befordringsmidler, og der anføres endvidere udtrykkeligt, at der er mulighed for, at der kan gøres brug af ”evt. anden befordring”. Endvidere fastlægges det, at arten af den valgte befordringsmåde skal anføres i månedsopgørelsen for hver enkelt kørsel. Ministeriets retningslinier er senere blevet er blevet indskærpet af Ribe Stiftsøvrighed (9/2 1990, j.nr. 17324/0902/86).

Betyder det ikke, at præster, der har indgået aftale om km-godtgørelse, for hver enkelt kørsel i den enkelte situation selv ud fra en vurdering af de foreliggende muligheder efter eget valg vil kunne benytte en af de i aftalen indeholdte befordringsmidler (enten bil, motorcykel, knallert eller cykel), og at vedkommende, dersom han stiller med et af de i aftalen på forhånd definerede befordringsmidler indfrier de kørselsmæssige forpligtelser, aftalen måtte indebære? Indebærer aftalen mulighed for at arbejdsgiver kan pålægge præsten at benytte ét bestemt "eget befordringsmiddel", motorcykel f.ex.? Eller automobil?

6. Såfremt en præst af provst eller biskop pålægges at forrette tjeneste i henhold til tjenestemandslovens §41 eller i henhold til rådighedsordningen uden for pastoratet, hvor præsten ikke selv har nogen indflydelse på tjenestens geografiske eller tidsmæssige placering, og præsten i en sådan situation stiller et af de i befordringsgodtgørelsescirkulæret udtrykkelig anførte befordringsmidler (f.ex. en cykel) til rådighed, indfrier den pågældende præst da ikke alle forpligtelser vedrørende befordring i henhold til cirkulærets bestemmelser om km.godtgørelsesordningen (jfr. også spørgsmålene u. pkt. 1 og 2)?

7. Såfremt den pågældende tjeneste af provst eller biskop er tilrettelagt sådan, at den kun kan varetages, dersom transporten sker med bil, vil de nødvendige udgifter til biltransport/ taxatransport da ikke være præsten uvedkommende, og må udgifterne ikke i stedet henvises til arbejdsgiveren, der så enten kan vælge at dække den nødvendige taxatransport eller at tilrettelægge arbejdet, så det kan nås med de i cirkulæret udtrykkelig omhandlede befordringsmidler?

Det forudsættes her, at det ej heller er muligt at anvende offentlige befordringsmidler. Jeg tillader mig i denne forbindelse at henvise til, at kirkeministeriet så sent som den 14/4 2003 over for mig skriftligt har bekræftet, at det har sit forbliven ved det, der er anført i kirkeministeriets brev af 16/11 1995 (j.nr. 1730/92), nemlig at i de situationer, hvor præster, der får km.-godtgørelse, ikke benytter eget befordringsmiddel, vil refusion af taxakørsel kunne ske, hvis brug af offentlige befordringsmidler er umulig eller meget tidskrævende. Vejledningens ovennævnte anførelse af "evt. anden befordring" peger i samme retning. At det forholder sig sådan, fremgår endvidere af skrivelse fra Ribe Stiftsøvrighed 11/9 1989 (j.nr. 17824/0902/86), der i en situation, hvor præsten i forbindelse med rådighedstjeneste ikke kunne stille egen bil til rådighed, har anført, at "såfremt offentlig transportmidler ikke kan benyttes af rent tidsmæssige årsager, må befordring ske med taxa og kvitteret regning indsendes hertil til godtgørelse".

Idet jeg mener, at ovennævnte peger i retning af, at ministerens besvarelse til folketingets kirkeudvalg (spørgsmål 10 og 11, alm.del) er misvisende, især hvad angår at det over for folketinget anføres, at præster skulle have en forpligtelse til at benytte sig af egen bil til tjenstlig transport, beder jeg om ministerens besvarelse af ovennævnte konkrete spørgsmål, idet jeg mener, at sagens alvor må betyde, ministeren skylder både mig og kirkeudvalget en umisforståelig besvarelse.

Med venlig hilsen

(Anders Nørgaard), sendt som e-mail

Jeg går ud fra, at ministeriet har adgang til alle de ovenfor anførte skrivelser m.v., men vil i givet fald selvfølgelig kunne fremsende kopier af alle den anførte skrivelser, dersom det måtte være ønskeligt.